

Hradčanské rozhledy

2- 2009

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

ani jsme se nenadáli a máme tady další vydání našeho místního zpravodaje a s ním i spoustu zajímavých informací, reportáží a postřehů, o které se s Vámi chceme podělit.

I když nám zatím neukázalo svou hezčí - slunečnější a teplejší tvářičku, konečně je tady - to vytoužené léto, doba prázdnin, nejdelších slunečných dnů a nejkratších nocí. Doba, kdy nejvíce vnímáme přírodu, kdy si ji nejvíce užíváme a přejeme si, aby léto nikdy neskončilo.

Bohužel pro spoustu lidí nezačalo letošní léto zrovna podle jejich představ... Všichni jistě s napětím sledujete zprávy a informace o tzv. „bleskových povodních“, které se ani letos nevyhnuly našemu kraji a prohnaly se několika obcemi od nás vzdálených jen několik desítek kilometrů. Bohužel bleskové povodně jsou úkaz, kterému lze jen těžko předem zabránit a připravit se na něj. Zápavy měly velmi rychlý průběh a zanechaly po sobě obrovskou spoušť, obyvatelé postižených obcí museli často zachraňovat holé životy.

Šok, smutek, beznaděj. A to hlavně a především pro ty, kteří jsou povodním vystaveni přímo a zažívají je na vlastní kůži. Ten, kdo to sám neprožil, dokáže asi jen těžko pochopit, o jakou hrůzu se jedná a jak zlé jsou její následky. My, kteří máme to štěstí, že nebydlíme v záplavových oblastech, jen nevěřícně sledujeme televizní zprávy. Rozbité domy vyplavené špinavou vodou, zničené zařízení, všudypřítomné bahno, mrtvá domácí zvířata... A v tom všem lidé, kteří se i přes hrůzu, kterou prožili, snaží ze všech sil zachránit a zachovat, co se dá. Překonávají smutek, šok

i šílenou únavu.

Při sledování zpráv se mnozí z nás nemohou ubránit slzám a myslí v tuto chvíli na všechny lidi, kteří právě procházejí jednou z nejhorších zkoušek svého života.

Nemám slova, která by dokázala vyjádřit vše, co cítím. Nejvíce je to asi bezmoc. Myslím, že letošní povodně zasáhly snad každého. Někoho přímo a jiného zprostředkovaně. Lhostejný k nim však asi není vůbec nikdo.

Jakousi útěchou nám všem může být, že v těchto vypjatých chvílích dokážou lidé držet při sobě a pomáhat si. I naše obec se zapojila do pomoci postiženým obcím a na základě rozhodnutí zastupitelstva obce jsme uvolnili z obecního rozpočtu částku 50 tisíc Kč. Po dohodě se zástupci obce Hustopeče nad Bečvou a Jeseník nad Odrou jsme na základě jejich požadavku nakoupili a zavezli materiální pomoc jako jsou stavební kolečka, kbelíky, metly, hadry, pytle, desinfekční prostředky, rukavice, kartáče a stolní vody v hodnotě cca 10 tis. Kč a zbytek peněz jsme zaslali na krizové účty zřízené těmito obcemi. Pokud chcete lidem v postižených oblastech pomoci i vy, můžete poslat finanční obnos dle vašich možností:

Obec Jeseník nad Odrou: č. ú. 1760110389/0800 v. s. 5212

Obec Hustopeče nad Bečvou: č. ú. 86–7209000257/0100, v. s. 2321

Konto sbírky, kterou zřídila společnost **Člověk v tísni**: č. ú. **72027202/0300**

Konto sbírky nadace Adra: č. ú. 99619961/0300 v. s. 211

Další z možností je zaslat dárcovskou sms ve tvaru **DMS POVODNE09** na číslo **87777**

Cena DMS je 30,- Kč, na pomoc zaplaveným oblastem bude připsáno 27 Kč. Více informací na www.darcovskasms.cz.

I malá pomoc je pomoc a dáváním nikdy neztrácíme.

Myslím na všechny, kteří bojují s následky vodního živlu, přeji jim, aby to zvládli a brzy mohli zase začít žít normální, všední život.

Zároveň pevně doufám, že my, kteří jsme měli štěstí, snad si alespoň v této chvíli uvědomíme, jak jsou naše problémy, starosti či neshody malicherné v porovnání s existenčními starostmi obyvatel postižených různými katastrofami.

Závěrem Vám přeji spokojené prožití doby prázdnin a dovolených, načerpání nových sil, poznání mnoha zajímavých míst a bezpečný návrat

ze všech Vašich cest domů do Hradčan.

Martina Žáková, starostka obce

Co se děje v obci

- ❖ Svoz komunálního odpadu se koná každý lichý týden v pondělí. Případné změny budou vyhlášeny obecním rozhlasem. V následujícím období to bude v těchto dnech: 20. 7., 3.8., 17.8., 31.8., 14.9., 28.9., 12.10.
- ❖ Komunální, stavební a velkoobjemový odpad mohou občané naší obce odvézt do kontejneru, který je umístěn v bývalé budově u zahrádkářů. Příjem odpadu bude probíhat pravidelně každou sobotu v době od 8,00 do 11,00 hodin. V případě potřeby se lze domluvit individuálně se zaměstnancem OÚ.
- ❖ Naše autobusová čekárna místy bohužel připomíná spíše smetiště, než místo, kde lidé čekající na autobus mohou strávit svůj čas. Apelujeme tak především na ty, kteří se v místní čekárně scházejí, aby po sobě zanechali po odchodu pořádek a čistotu.
- ❖ Podobný případ se týká i Výletišť. V loňském roce byla provedena velká rekonstrukce laviček a posezení. Je smutné pozorovat, že některým mladým lidem tyto nové lavičky vadí a musí je proto ničit vyřezáváním a vyrýváním čar a jiných obrázků. Přestože jejich jména nejsou zveřejněna, většina obyvatel obce ví, o koho jde. Především je nutné poznamenat, aby si tyto osoby uvědomily, že jejich chování bývá pozorováno a zapisují se tak do podvědomí jako vandalové a ničitelé věcí, ze kterých mají jiní občané radost!

Informace občanům

Úřední hodiny OÚ

Pondělí 13.00 - 17.00

Středa 7.00 - 12.00 13.00 - 17.00

Provozní doba OÚ

Pondělí 7.00 - 12.00 12.30 - 17.00

Úterý 7.00 - 12.00 12.30 - 15.00

Středa 7.00 - 12.00 12.30 - 17.00

Čtvrtek 7.00 - 12.00 12.30 - 15.00

Pátek 7.00 - 13.00

Otevírací doba knihovny

Čtvrtek 17.00 - 19.00

Sobota 8.00 - 10.30

Otevírací doba hostince

Pondělí 16.00 - 22.00

Úterý 16.00 - 22.00

Středa 16.00 - 22.00

Čtvrtek 16.00 - 22.00

Pátek 16.00 - 24.00

Sobota 15.00 - 24.00

Neděle 13.00 - 22.00

Otevírací doba obchodu

Pondělí 6.00 - 11.00

Úterý 6.00 - 13.00

Středa 6.00 - 11.00

Čtvrtek 6.00 - 11.00

Pátek 6.00 - 16.00

Sobota 6.30 - 10.00

Ordinační hodiny lékařů

MUDr. Lubomír Kremzer - praktický lékař

Pondělí 7.00 - 10.00 13.30 - 18.00

Úterý 7.00 - 12.00

Středa 7.00 - 10.00

Čtvrtek 7.00 - 12.00

Pátek 7.00 - 10.00

telefon do ordinace: 581/79 10 13

MUDr. Radka Kajšová - praktický lékař pro děti a dorost

Pondělí 11.00 - 12.30

Úterý 13.00 - 13.30 13.30 - 14.00 (poradna)

Středa 13.00 - 13.30

Čtvrtek 7.30 - 8.00

Pátek 12.00 - 13.00

telefon do ordinace: 581/79 10 17

MUDr. Lenka Jemelková - stomatolog

Pondělí 6.45 - 15.00

Úterý 6.45 - 14.00

Středa 6.45 - 15.00

Čtvrtek 6.45 - 16.00

Pátek 6.45 - 13.00

telefon do ordinace: 581/79 13 05

Kontaktní pracoviště CZECH POINT

Vaše obec se stala kontaktním místem CZECH POINT. Co to pro vás znamená? Především nemusíte chodit na různé úřady pro výpisy a žádosti, ale vše si můžete nechat vystavit na obecním úřadě ve vaší obci.

Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál, Czech POINT poskytuje tyto služby:

Výpisy z veřejných evidencí:

- Obchodní rejstřík
- Živnostenský rejstřík
- Katastr nemovitostí

Výpisy z neveřejných evidencí:

- Rejstříku trestů

Ověřené výpisy z veřejných evidencí: U veřejných evidencí není ověřována totožnost žadatele. Žadatel je pouze povinen sdělit relevantní kritéria pro vyhledání svého požadavku.

Obchodní rejstřík: IČ subjektu

Živnostenský rejstřík: C podnikatele/fyzické osoby

Katastr nemovitostí: Název katastrálního území a číslo listu vlastnictví

Ověřené výpisy z neveřejných evidencí:

Pro vydání ověřeného výpisu z Rejstříku trestů je třeba podepsat písemnou žádost a doložit totožnost žadatele, kterého se výpis týká. K prokázání totožnosti přineste s sebou občanský průkaz nebo cestovní pas. Výpis z RT je možné vydat i cizincům, kteří mají povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu a bylo jim přiděleno rodné číslo.

Pokud někdo žádá o výpis z RT v zastoupení, musí doložit i úředně ověřené pověření k tomuto úkonu (plnou moc) a svoji totožnost.

Část výpisů není možno vydat na požádání, v tomto případě bude výpis žadateli zaslán z rejstříku poštou.

Ceník výpisů:

Název registru	Cena za první stranu	Cena za další stranu
Rejstřík trestů	50 Kč za celý výpis	
Obchodní rejstřík	100 Kč	50 Kč
Živnostenský rejstřík	100 Kč	50 Kč
Katastr nemovitostí	100 Kč	50 Kč

O ověřené výstupy si můžete požádat v úřední dny na obecním úřadě.

Martina Žáková

Obecní webové stránky

Vážení spoluobčané, chtěl bych na několika řádcích přiblížit oficiální webové stránky naší obce www.obechradcany.cz a případně tak vyzvat k jejich návštěvě. Po několika letech prošly letos naše stránky změnou grafické podoby a jsou přehlednější a uživatelsky přívětivější. Na základě zákona č. 106/1999 O svobodném přístupu k informacím vznikla obcím povinnost zabezpečit pro občany možnost dálkového přístupu k informacím pomocí veřejně přístupné počítačové sítě. Pro malé obce tato povinnost vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2002.

Na obecních stránkách jsou k dispozici všechna usnesení zastupitelstva obce od roku 2005 do současnosti, plán práce pro daný rok, schválené dotace zájmovým a nevýdělečným organizacím, rozpočet obce, obecně závazné vyhlášky, organizační řád obce, na Úřední desce např. veřejné vyhlášky, různá oznámení ve stavebním řízení, informace k aktuálním činnostem, atd.

V dalších záložkách jsou základní informace o historii obce, významní rodáci, popis praporu a znaku obce. Čtenáři a návštěvníci knihovny najdou aktuální informace k obecní knihovně včetně výpůjčního a provozního řádu, jsou zde odkazy na sportovce, dobrovolné hasiče a nejnovější i na místní zahrádkářský svaz. Součástí stránek je i rozsáhlá fotogalerie. Velké návštěvnosti se těší záložka Aktuality s informacemi o aktuálním dění, někdy umístěnými na web téměř v režimu on-line. Všechny fotografie jsou pořizovány na veřejně přístupných místech, přesto pokud někdo z jakéhokoli důvodu nechce být na obecních stránkách zveřejněn, může své přání oznámit na obci.

Chtěl bych připomenout podnikatelům, že mohou zdarma využít obecní stránky k prezentaci své činnosti a umístit zde kontaktní údaje nebo odkazy na externí adresy. Zatím tato možnost není příliš využívána.

Na závěr něco ze zákulisí stránek, uvedu statistická data ohledně návštěvnosti. Obecní stránky zabírají na serveru 65 MB paměti. Celkový počet návštěvníků byl ke konci května 7 653. Zajímavý je nárůst po jednotlivých letech:

Rok 2004 – 15 návštěvníků
Rok 2005 – 235 návštěvníků
Rok 2006 – 608 návštěvníků
Rok 2007 – 1 493 návštěvníků
Rok 2008 – 3 117 návštěvníků
Za období 1-6/2009 – 2 690 návštěvníků

Meziroční nárůst je tak na úrovni 100 %. Co se týče četnosti návštěv v průběhu týdne, tak nejvíce přístupů je v pondělí, následuje středa a úterý, nejméně přístupů je v sobotu.

Obecní stránky nenaplníují jen zákonné normy a platnou legislativu, ale mohou být i cenným zdrojem informací např. pro naše spoluobčany dlouhodobě pobývajících mimo obec.

Radek Hruška

Obecní knihovna

V roce 2008 se naše Obecní knihovna v Hradčanech po dlouhých třech letech znovu otevřela čtenářům. V nových prostorách je pro čtenáře všech věkových skupin připravena spousta titulů. Knihovna má ve stálém fondu něco přes 1 500 knih a dalších asi 280 knih si vyměňujeme s okolními knihovnami každý půrok pravidelně v dubnu a říjnu. Pro čtenáře jsou dále k dispozici časopisy. Pro dospělé vyberme např. Bydlení, Střecha nad hlavou, Dům a zahrada, Lidé a Země, pro menší čtenáře pak oblíbená W.I.T.C.H., Čtyřlístek, Kačer Donald a pro milovníky zvířat Pes přítel člověka nebo Jezdectví.

V knihovně jsou pro občany připraveny i dva počítače. Jeden je připojený k internetu, který může zdarma využívat každý občan obce. Na druhém jsou pak pro zájemce připraveny hry, soutěže i vzdělávací programy o přírodě, historii, zeměpisu a další. Počítače jsou nejvíce využívány dětmi. Třetí počítač je určený k evidenci knih, časopisů a výpůjček každého čtenáře.

V loňském roce byla knihovna hojně navštěvovaná dětmi hlavně kvůli internetu. Pro představu uvádíme malou statistiku:

registrovaných čtenářů 37

počet návštěvníků 962

počet vypůjčených knih 1 421

A co všechno knihovna nabízí? Půjčování knih a časopisů, kopírování dokumentů, skenování, bezplatný přístup na internet, CD-ROMy, černobílý tisk, zajištění meziknihovni výpůjční služby, elektronický katalog knih. Ten najdete na internetové adrese: www.knihovnaprerov.cz, v levém menu vyberete on-line katalog a na stránce heslo Hradčany. Rovněž můžete navštívit internetové stránky knihovny www.obechradcany.cz/knihovna/ nebo mailovat na adresu knihovnahradcany@centrum.cz. Na této mailové

adrese si můžete rezervovat knihu, časopis nebo si zamluvit čas u počítače s internetem. Roční registrační poplatek je pouhých 20,-Kč. Knihu nebo časopis si můžete půjčit domů na měsíc popřípadě i na delší dobu.

Knihovna také pořádá akce pro děti. V letošním roce to byl turnaj v Člověče, nezlob se, který vyhrála Markéta Žáková, dále tvořivé dopoledne, kde děti vyráběly přáníčka ke Dni matek a v současné době probíhá malířská a fotografická soutěž „Hradčany očima občanů“.

Doufáme, že se sejde spousta zajímavých fotek a obrázků, abychom jimi mohli vyzdobit prostory Obecního úřadu v Hradčanech a budovu na výletišti.

Přijďte se k nám podívat, určitě si vyberete. Těšíme se na Vaši návštěvu!

Jana Hrbáčková, knihovnice

SK Hradčany

Vážení fotbaloví fanoušci, i v tomto vydání nechybí tradiční sportovní rubrika, tentokrát v trochu jiném pojetí. Když jsem přemýšlela o tématu sportovního příspěvku, napadlo mě, že si pro vás připravím lahůdku v podobě rozhovorů s muži, kteří se starají o chod a údržbu našeho fotbalového hřiště již přes 10 let a stále nám dokazují, co pro ně fotbal v Hradčanech znamená. Jsou to Josef Žákovský a Josef Barot, na závěr si můžete přečíst i rozhovor s člověkem z řad fanoušků obou našich fotbalových mužstev, který měl jen minimální absenci na všech zápasech obou našich týmů, a to s panem Zdeňkem Tihelkou.

Josef Žákovský – 44 let, od dětství bydlí v Hradčanech, od žáků hrával fotbal za Pavlovice u Přerova, poté za dorost i muže. Od roku 1998 hraje za SK Hradčany v pozici útočník, je aktivním členem tohoto klubu a na starosti má celé fotbalové hřiště a hospodářskou místnost.

Josef Barot – 39 let, od dětství bydlí v Hradčanech, od žáků hrával fotbal za Pavlovice u Přerova, poté za dorost i pavlovické muže. V roce 1996 skončil s „velkým fotbalem“ a přestoupil do týmu AC Hrot Dřevohostice, který již tehdy hrál kopanou malou. V roce 1998, kdy se rozjížděla malá kopaná v Hradčanech, přestoupil a posílil kopanou v Hradčanech na pozici obránce. Od tohoto roku je aktivním členem a ve spolku má na starosti fotbalové šatny a pivní výčep.

Každý z těchto pánů má na starosti jiné věci v klubu, proto jsme si na každého z nich připravili jiné otázky.

Josef Žákovský

◆ *Proč jste se stal členem SK Hradčany 96?* - Přestal jsem hrát velkou kopanou v Pavlovicích a lákalo mě zahrát si kopanou za Hradčany, která se v roce 1998 teprve rozjížděla.

◆ *Jak vznikl nápad postavit na hřišti takové zázemí v podobě šaten a výčepu?* - Po vzniku Přerovské ligy malé kopané, kdy Hradčany vstoupily do 6. ligy, jsme s panem Matějčkem, Kučou a dalšími fotbalovými nadšenci chtěli vytvořit slušné zázemí v podobě laviček a fotbalové šatny.

◆ *Kolik má fotbalové hřiště v Hradčanech sponzorů?* - Za ta léta, co se u nás fotbal hraje, bylo oslovena spousta sponzorů. Za zmínku stojí například Keramat Přerov a firma pana Jaroslava Zavadila ze Šišmy; právě za jejich podpory bylo vybudováno na hřišti sociální zařízení. Dále nás podporuje Český svaz tělesné výchovy, ve kterém jsme čestnými členy a v neposlední řadě také Obec Hradčany, se kterou spolupracujeme i na kulturním dění v obci.

◆ *Jaké plány s hřištěm máte do budoucna?* - Hlavním plánem do budoucna je udržet kolektiv pohromadě a hrát minimálně 2. nebo 3. ligu. Především však chceme hrát trochu na úrovni, aby lidé, co se na nás chodí dívat a povzbuzovat, měli radost z naší hry a viděli, že do hry dáváme maximum.

◆ *Daly by se v korunách vyjádřit měsíční provozní náklady?* - Sečení a údržba trávníku vyjde asi na 600 Kč měsíčně, hnojení a postřiky 1000 Kč, ty se provádějí dvakrát za jednu fotbalovou sezónu.

◆ *Je pravda, že je v Hradčanech nejlepší zázemí pro fotbalisty malé kopané?* - Jestli je nejlepší opravdu nevím, ale malá kopaná se hraje v krásném prostředí na návsi u potoka, kde jsme za pomoci Obce Hradčany vybuďovali šatny, výčep s posezením a sociální zařízení. Naši soupeři se sem rádi vracejí, v podzimním období jim můžeme nabídnout i šatny k suchému převlečení a čaj na zahřátí po zápase.

◆ *Je ještě něco, co vám jako fotbalovému klubu chybí a chtěli byste to do budoucna změnit?* - Určitě bychom chtěli na hřišti přípojku vodovodního řádu, která moc chybí v době velkého sucha. Tento nedostatek významně pociťujeme hlavně při pořádání velkého turnaje v malé kopané, kdy se na hřišti sejde na 120 hráčů. Zatím nám vždy s vodní krizí pomohl pan Antonín Vaculík, který nás nikdy nenechal na holičkách a tímto bych mu chtěl velmi poděkovat za celý klub.

Josef Barot

◆ *Proč jste se stal členem SK Hradčany 96?* - Skončil jsem s velkou kopanou, hrál jsem 2 roky za FC Hrot Dřevohostice, a když se založil fotbal u nás, neváhal jsem - kde jinde bych hrál než doma!

◆ *Kdo nebo proč se rozhodlo, že máte na starosti fotbalové šatny a pivní výčep?* - Ono to tak vyplynulo ze situace, hlavně asi to, že jsem domácí.

◆ *Kolik členů má SK Hradčany a FC Langsam dohromady?* - Kdybychom dali do hromady jména hráčů, kteří prošli naší sestavou, byl by to hodně dlouhý seznam.

◆ *Vedete si statistiku nejlepšího střelce SK Hradčany?* - Statistiku nevedeme, hrajeme jako tým všichni za SK Hradčany. Musím také

podotknout, že nejsem Luďa Procházka, který si tuto statistiku vede v našem druhém mužstvu FC Langsam.

◆ *Je výhodou, že jste s Josefem Žákovským, se kterým se již 10 let staráte o hřiště, švagři?* - Asi tak, jak je jedno lidové rčení – „Člověk si švagry nevybírám“. Ale jo, musím říct, že jsem spokojen.

◆ *Kdybyste mohl pozvat fanoušky na nějaké akce SK Hradčany a FC Langsam, které by to byly?* - Z akcí pořádané naším klubem Vás srdečně zvou na velký turnaj v malé kopané, který má u nás velkou tradici, dále na společenské odpoledne pro všechny malé i velké, táboráky a nesmím opomenout sportovní ples v netradičním obutí.

◆ *Co se Vám vybaví, když se řekne fotbal a Hradčany?* - Kus práce za námi a kus práce před námi. Musím také říci, že bychom byli velice rádi, kdyby se více zapojili mladší spoluhráči, převzali štafetu dál a fotbal v Hradčanech nikdy neskončil. Také se mi vybavují naši věrní fanoušci, ti, kteří umí přinést kritiku, i ti, kteří jsou ochotni vyjet na zápas ven jako například pan Tihelka.

Zdeněk Tihelka

◆ *Máte svého oblíbeného hráče v týmu?* - Ano, je to Pepa Žákovský, neúnavný bojovník.

◆ *Sledujete pravidelně výsledky zápasů obou týmů?* - Ano, ve vývěsce v autobusové zastávce i na internetu.

◆ *Kolik si myslíte, že se pohybují měsíční náklady na provoz hřiště?* - Když vezmu v úvahu údržbu trávníku, tak asi 2000 Kč.

◆ *Navštěvujete i jiné akce pořádané SK Hradčany?* - Když mám čas, rád se zúčastním každé.

◆ *Jak byste zhodnotil činnost sportovního klubu?* - Kladně. Jsem rád, když vyhrají a když se to nepodaří, život jde dál.

◆ *Máte nějaký nezapomenutelný zážitek ze zápasu?* -Vzpomínám si na dobře odehraný zápas v Kozlovicích ve 3. lize s protihráči FC Kozel, kde kluci dokázali obrátit nepříznivý stav 1:0 ve svůj prospěch. Nepřáló nám počasí a zároveň šlo o postup do 2. ligy, který se nám zdařil.

Za SK Hradčany 96 Olga Žákovská

Hasiči Hradčany

Jednotka sboru dobrovolných hasičů (JSDH)

Vybavení: Po náročném vyjednávání se zastupitelstvem obce se podařilo v rozpočtu vyčlenit pro jednotku částku 75 000Kč. Ačkoli požadavek byl vyšší, tato částka pomůže značně posílit vybavení jednotky.

Za tyto prostředky byly opraveny obě požární stříkačky, zakoupena turbo

proudnicí Protek 366, kterou již jednotka při asistenci na skládce využila. Tato proudnice, na rozdíl od těch, kterými jednotka dosud disponovala (cca 30let staré), má plynulou regulaci průtoku i tvaru proudu, což přináší nižší nároky na vodu a nižší škody způsobené zásahem. Dále byly koupeny nové savice a hadice na požární sport, který pomáhá držet jednotku pohromadě, ačkoli není základním posláním jednotky.

Neplánovaně bylo nakoupeno 8ks hadic C. K tomuto nákupu vedly dva důvody. Prvním, hlavním, byl fakt, že po požáru skládky zůstaly ve zbrojnici pouze 3ks hadic, což je více než nedostatečné. Druhým důvodem bylo, že se podařilo nové hadice zakoupit na inzerát za velice zajímavou cenu 600Kč/kus, přičemž běžně stojí 1450Kč.

V další akci byl obcí koupen vysokotlaký čistič Kärcher, který bude sloužit k umývání obecního auta, byl využit na smytí zbytků ložských vlašťových hnízd z fasády Obecního úřadu a jistě najde spoustu dalších využití, jako např. mytí nové komunální techniky. Dále byly objednány 4 dopravní kužely, které jednotka a obecní zaměstnanec využijí při práci na silnici k zajištění vlastní bezpečnosti a byla objednána značka zákazu zastavení před zbrojnicí a prolukou, která slušné řidiče upozorní na možný výjezd hasičů. **Na základě legislativy má jednotka PO vyjet do 10minut, proto prosíme místní občany, aby zákaz dodržovali, jednotka může být vyslána jednoho dne na pomoc i vašim blízkým.**

Dále bylo vybavení jednotky rozšířeno o pět kusů zásahových bot Obuv Speciál a pět zásahových obleků pro boj s ohněm na volném prostranství Deva Bushfire.

V tomto případě šlo o dotaci Ministerstva vnitra ČR, kterou prosadil tehdejší ministr Ivan Langer, obci byly zásahové komplety v hodnotě cca 55 000Kč přiděleny zcela zdarma.

Tohle byla od roku 1989 první velká akce k rozšíření vybavenosti a tím i využitelnosti jednotek požární ochrany s místní působností (zasahujících pouze v katastru obce). Doufejme, v souvislosti se změnou politické situace, že ne poslední.

Zásahy:

Ve středu 29.4. se 0:26 z místního rozhlasu rozezněl požární poplach. Jednotka se seběhla do hasičské zbrojnice, telefonátem velitele na sektorové operační středisko (SOPIS) zjistila, že se jedná o požár skládky a v předepsaném čase vyjela.

Na místo události dojela jednotka jako druhá hned po profesionálních hasičích z Přerova a ihned začala s hasebními pracemi. Díky absenci

dýchací techniky byli hasiči na proudech vystřídáni členy JSDH Dřevohostice ihned po příjezdu této jednotky.

Místní jednotka pak pomáhala s překládáním hadicových vedení a distribucí stolní vody zasahujícím hasičům. Po uhašení požáru a umytí hadic se členové jednotky 4:45 dostávají zpět do svých domovů.

První letošní zásah jednotky provázely dva paradoxy. Prvním bylo přidělení obleků 9.4. a druhým, hlavním, přesun Fordu Transit do proluky k hasičárně 27.4. Již po necelých 48 hodinách byl automobil potřeba.

3.5.2009 ve 20:08 vyjela k požáru skládky v Hradčanech místní jednotka. Provedla průzkum na místě mimořádné události a provedla ohlášení požáru na SOPIS Prostějov.

Výjezd ve složení:

Michálek - velitel družstva, Tomčík - strojník, Galeta - hasič. Po vyhlášení poplachu 20:29 jednotku doplnili Dlouhý a Otčenášek.

Na zásahu se negativně projevila závada rozvodu průsakové vody, kdy jednotka po příjezdu na místo kvůli nefunkčnosti zařízení nemohla provést hašení.

Kolem 23:15 byla jednotka poslána zpět na základnu. Po očištění použitých hadic se členové jednotky rozešli 23:45 domů.

Zhodnocení situace jednotky: Díky výrazné finanční podpoře obce a MVČR se povedlo zásadně postoupit ve vybavení jednotky.

Nyní má jednotka jak zásahové obleky pro boj s ohněm na volném prostranství, tak odpovídající boty. Také má k dispozici vozidlo Ford Transit, kterým se může na místo mimořádné události dostat. Podařilo se koupit 4 kužely pro vyznačení překážky na silnici, zakoupit turbo proudnici, dvě sady trubek k provedení opravy požárních stříkaček a za vynikající cenu hadice.

K výrazným negativům patří absence zásahových rukavic, což se snad podaří odstranit v příštím roce a nevhodný výběr přileb, které špatně sedí na hlavě a hledí špatně chrání obličej hasiče. Nejhorší vlastností přilby je uchycení svítilny, které se neustále povoluje. Snad se podaří postupně přilby vyměňovat za vhodnější.

Další negativum je absence některého požadovaného vybavení. Mimo již zmíněných rukavic to jsou spojové prostředky (vysílačky), které by zrovna na skládce znamenaly velkou úsporu jak času, tak fyzických sil, dále absence hadicových košů, kdy je jeden člen schopen natáhnout až 120m vedení, zatímco hadic v kotoučích unese jen 40m. Hotové koše byly v požadavcích na letošní rok, avšak neprošly schválením zastupitelstva, tak

si je budou muset členové nechat vyrobit.

Naštěstí zatím potřeba nebyla, ale rozšířená lékárnička by dle názoru většiny jednotky ve vozidle chybět neměla, na což obec již zareagovala a lékárnička byla dodatečně schválena. Také řezač pásů by byl vhodným vybavením vozidla, ale schválený jeden kus nemá cenu, díky poštovnému, představujícímu čtyřnásobek ceny objednávky, pořizovat.

Do budoucna by strojnici uvítali kurz práce s motorovou pilou, obec pilu vlastní, proto by byla škoda ji nevyužívat jednotkou, která má v případě jejího vyslání práva, kterými obecní zaměstnanec nedisponuje (např. bez souhlasu vlastníka vstupovat na cizí pozemky).

Toto už je však jen na politickém rozhodnutí zastupitelstva. Záleží pouze na nich, zda v obci bude jednotka, která existuje jen proto, že dle zákona o PO existovat musí, nebo zda zde bude parta lidí, ochotných pro obec něco udělat.

Ovšem taková parta potřebuje nejen stále se zlepšující vybavení. Kurzy jsou nezbytnou podmínkou používání mnoha prostředků a také vyhovující prostory jsou alfou a omegou celého snažení.

K prostorám by se dala napsat studie na celé Rozhledy, zkráceně, stávající jsou velikostně nevyhovující, navržena nová zbrojnice s vnějšími rozměry 8x9m je pro občany novou zbrojnicí a důvodem k nespokojenosti v duchu „Co ti hasiči pořád chtějí, vždyť mají novou zbrojnicí“. A pro hasiče? Odpočítejme z 8x9m tloušťky stěn, jsme cca na 7,5 x 8,5m, odpočítejme rozměry automobilu (5,4 x 2,1m), který se zde má, dle vyjádření vedení obce, parkovat a jsme na rozměrech 5,4 x 3,1m. To je ještě méně, než ve stávající zbrojnici. Nyní počítejme regály na vybavení, skříně na zásahové komplety, motorové stříkačky a výsledek je jasný, ve zbrojnici opět nebude k hnutí. A argumenty, že automobil se dá vyparkovat jsou spíše z říše snů, než reálného zhodnocení potřeb.

Jednotka samozřejmě chápe, že v obci není jediným konzumentem finančních prostředků, a tak alespoň doufá, že se v dalších letech finanční prostředky pro ni vyčleněné podaří udržet ve výši těch letošních.

Timeaseal Mezinárodní mistrovství České republiky v autocrosse

Autocross je rychlostní závod speciálních automobilů na uzavřeném terénním okruhu..Vlastní závod se skládá ze tří sérií kvalifikačních rozjížděk, z níž nejrychlejší jezdci postupují do finálových jízd. Každá divize jede samostatně.

Již tradičně, popáté, se někteří členové jednotky zúčastnili MMČR. Zde si, na základě předchozí domluvy rozdělí areál Přerovské rokle na dva

sektory.

Depo, které hlídají pravidelně členové Hradil a Michálek, doplnění kolegy z Pavlovic (letos Koryčan, Veneny). Zde je jejich hlavním úkolem hlídat dodržování protipožárních směrnic ze strany návštěvníků a mechaniků po oba dny závodů. Jedná se zejména o nebezpečné svařování, nakládání s hořlavinami ze strany soutěžních týmů a zákaz rozdělávání ohňů především ve večerních hodinách. Poslední den, po finálových jízdách, patří k jejich úkolům také dohled nad parc fermée (uzavřené parkoviště závodních strojů). Letos k žádnému požáru naštěstí nedošlo.

Trať je rozdělena na deset úseků, z nichž dva jsou starostí Dlouhého a Otčenáška. Zde po případné nehodě pomáhají jezdci bezpečně opustit trať, v případě požáru vozidla provádí jeho hašení, po dokončení rozjížděk nebo finálových jízd uzavírají nepojízdná vozidla k odtahu a sbírají odpadlé součásti. Letos, díky poměrně klidnému průběhu, se v jejich úsecích nic vážného nestalo, tak sbírali plasty a pomáhali s odtahem vozů. V dřívějších ročnících řešili několik vážnějších nehod.

Účast na tomto podniku je pro jednotku výcvikem, kdy je pro zúčastněné nutností celodenní soustředění, v případě problému bleskové vyhodnocení situace a okamžitá reakce.

Tyto zkušenosti pomáhají členům jednotky při plnění jejich úkolu – boje s požáry v katastru obce. Oheň na obrázku viděla spousta lidí, spousta lidí „od piva“ zná naprosto dokonale taktiku zásahu na všechny mimořádné události, avšak realita je značně odlišná.

Členové jednotky jsou během roku školeni jak postupovat při likvidaci požáru, ale deset minut praxe je lepší než hodina teorie.

Tomáš Otčenášek, velitel JSDH

Okénko z Centra pro rodinu Ráj

Aby jaro mohlo přijít - tradiční společná akce Obce Hradčany, CPR Ráj a hradčanských spolků se letos konala v krásnou slunečnou sobotu 4.dubna. Pro ty, kteří ten den nebyli venku, připomenu, že jde o společný úklid obce a okolní přírody.

V osm hodin ráno se sešla u zastávky velká parta nadšenců, ochotných přidat ruku k dílu, aby byly Hradčany čistější a krásnější. Bylo nás jako loni okolo padesáti, od batolat přes školáky až po zralé muže i ženy. Rozdělili jsme se do menších skupin a vydali se sbírat odpadky a vše co do přírody nepatří do všech částí obce i okolí. Musím říct, že uvnitř obce je to rok od

roku lepší. Když na jaře tak usilovně uklízíme, pak si asi víc hlídáme to, abychom neodhazovali odpadky jen tak, ale tam, kde patří. A to je také cílem této akce.

Ale stále špatné to je na některých místech v okolí obce. Věřím tomu, že ti vandalové, kteří odhazují nepotřebné věci do lesa, do příkop a k potoku nejsou z Hradčan. Člověk jen žasne, že někoho může napadnout odvézt nepořádek po úklidu v garáži či ve sklepě do příkopy mezi vesnice!

Kolem poledne už bylo téměř všechno hotovo, jen chlapi ještě uklízeli cesty v obci. Mezitím se všechny skupinky shromáždily na hřišti, kde na každého čekalo občerstvení v podobě uzeného cigára, piva a lima i sladkých cukrovinek. Díky všem, kteří se do této akce zapojili!!!

Přednášky ve škole očima pětky - Bylo jedno z těch příjemných červnových rán a já postávala na zastávce v Pavlovicích a čekala. „Mám jí tykat nebo vykat“, začala jsem přemýšlet, ale v tom už se v zatáčce objevil autobus. Se zaskřípěním zabrzdil a pak vystoupila ona – drobná tmavovláška s milým úsměvem. Tak to je snad ta poslední, kterou bych si pod pojmem „paní psycholožka“ představila, vydechnu s úžasem, když na mě zamává. Všechny myšlenky na vykáání jdou samovolně stranou... „Ahoj!“ zavolám a přejdu na druhou stranu cesty.

Barborku Mihaličovou, 25letou psycholožku z Poradny pro ženy a dívky v Olomouci, CPR Ráj pozvalo na besedy s žáky základní školy v Pavlovicích. Pro každou třídu je v průběhu dvou týdnů připravena nejméně jedna „besední“ hodina s povídáním o dospívání, chození, lásce, plánování rodičovství, nebo třeba o tom, „jak si nenechat ublížit“. Jako pozorovatel jsem se zúčastnila dvou přednášek a v konečném efektu jsem byla velmi nadšená. Barborka se dovedla dětem přiblížit a rozumět jejich problémům a obavám. A ony se, snad i díky jejímu věku a kamarádskému přístupu, nebály o nich mluvit.

Věřím, že se všichni zúčastnění dozvěděli mnoho nového, dostali odpovědi na otázky, které jim vrtaly hlavou, i povzbuzení do dalšího života.

Programy na letní prázdniny 2009

TVŮŘIVÝ DEN PRO DĚTI S RODIČI ČI PRARODIČI – ve čtvrtek 30.7. od 15 hodin - odpoledne s keramikou

DEN PRO MAMINKY S DĚTMI – v pátek 31.7. – celodenní program pro maminky s dětmi

MISE - TÁBOR PRO MLÁDEŽ – 12 – 15 let na chalupě ve Vrbeticích u Valašských Klobouk - 3. - 7.srpna

ODPOLEDNE PRO PRARODIČE S VNOUČATY – v neděli 9.8. od 15 hodin - posezení s harmonikou, hry a soutěže

PRÁZDNINOVÉ POVYRAŽENÍ pro mladší děti -10.-14.8. – od 6 do 8 let - přívěsnický denní tábor, je nutné se přihlásit

PRÁZDNINOVÉ POVYRAŽENÍ pro starší děti – 17. - 24.8. od 9 let do 15 let - je nutné se přihlásit

CESTA POHÁDKOVOU ŘÍŠÍ - 23.srpna – tradiční nedělní odpoledne pro celou rodinu

TÁBORÁK UPROSTŘED LÉTA -Hradčanech – termín bude upřesněn.

Další informace i přihlášky na tel.: 731 604 120,

email: rodiny.prerov@seznam.cz, www.raj-pavlovice.cz

Krásné léto všem přeje Hana Školoudová

Školní rok 2008/2009 v Pavlovicích

Většina dětí z Hradčan navštěvuje školu v Pavlovicích u Přerova. Tato škola letos zpestřila výchovně vzdělávací program celou řadou akcí. Jejich výčet by zabral příliš mnoho místa, tak zmíním jen některé nejúspěšnější.

Mladší žáci se snad už po Vánocích začnou těšit na spaní ve škole. Letos se uskutečnilo 5. června. Tradičně se opékaly špekáčky, ale po návratu ke škole čekalo všechny překvapení v podobě živé hudby. Rocková amatérská skupina Ront se postarala o večerní diskotéku a pak zahrála i písničky, u kterých se daly zapojit hlasy dětí. V noci si mohli odvážlivci zahrát noční hru.

V dubnu si nejmenší žáci zatancovali na karnevale a Vítání jara ve školní družině, bouchalo i dětské šampaňské. Všem se líbil Úsměvný týden, který připravil Školní parlament. Ten pro své spolužáky naplánoval také Den v barvách podzimu, Týden zdravé výživy, oslavu sv. Valentina, či Den Země.

V zimě se kromě lyžování (lyžařský kurs 7. a 8. třídy) pletla šála. Snad nejvýkonnějšími pletaři je rodina Barotova z Hradčan. Z půlkilometrové pleteniny zhotovila nejdelší kus.

K zimnímu období patřila i Mikulášská nadílka, vánoční besídky profesionálně nejstaršími žáky připravená soutěž Pět proti pěti.

Během roku se soutěžilo v recitaci, v dopravních znalostech, znalostech o přírodě, v anglických dovednostech atd. Líbily se nám besedy s

preventivními programy, setkání se sadařem, včelařem a hlavně velice zajímavé setkání s potápěči z Přerova. Také se sportovalo, hrála se přátelská utkání, žáci navštěvovali koncerty, divadelní představení, muzea a výstavy.

Dvakrát jsme se letos dostali do vysílání kabelové televize. Kamery žáky zachytily při čtení v knihovně a při projektovém vyučování Středověký týden.

A pak už jen školní výlety. U mladších spíše poznávací, u starších s kapkou adrenalinu. A za pár dní vysvědčení a HURÁ NA PRÁZDNINY!

Marie Henslová, učitelka 1. stupně základní školy

Slet čarodějnic

Filipojakubská noc patřila v Hradčanech již podruhé čarodějnicím a jiným nadpřirozeným bytostem. Po loňském vydařeném 0. ročníku, se obec ve spolupráci se spolkem hasičů a sportovců rozhodla uspořádat první ročník a vytvořit tak v Hradčanech novou tradici. Organizátoři měli připravený program, který měl začínat již ve čtyři hodiny hrami pro děti. Zpočátku se zdálo, že nám počasí moc přát nebude a ne jeden pohled se upíral co chvíli k obloze. Ve chvíli, kdy jsme nabírali již hodinové zpoždění, se počasí znenadání umoudřilo a dlouho očekávaná akce tak mohla být zahájena. Děti dostaly velkou šanci vyřadit se na připravených soutěžích a za odvedené úkoly byly odměněny sladkostmi a upomínkovými předměty. V šest hodin se rozhořela vatra a upálením čarodějnice byl čarodějnický rej oficiálně zahájen. Čarodějnic se sešlo mnoho, mladých, starých, ošklivých i krásných, ale všechny byly řádně vystrojené, jak se na slušnou čarodějnici sluší a patří. Početné obecenstvo dostalo nelehký úkol vybrat ze všech tu nejkrásnější, které se dostalo prestižního ocenění Miss čarodějnice 2009. Soutěžili jsme ve dvou kategoriích – čarodějnice mladé (do 150 let) a čarodějnice staré (150 let a více). Vybrat tu nejhezčí, byl úkol opravdu nelehký, nikdo z přítomných si proti sobě nechtěl poštvat žádnou z nich, co pak s urknutím nebo prokletím, ale po dlouhém přebírání si od loňské vítězky převzala titul Miss čarodějnice 2009 a putovní koště Eva Žáková v kategorii nad 150 let a za mladé čarodějnice byla vybrána Natálka Heroldová. Po napínavé soutěži si měli možnost všichni opéct špekáček, čarodějnice, aby nevypadaly bídňě, jej dostaly zdarma. Novinkou byl letos čarodějnický bar, o který se starala stará zkušena čarodějnice Martina Žáková a která nabízela mimo jiné i vlastní rukou uvařené a zakleté likéry a nápoje. Namátkou můžeme jmenovat Nápoj snění, Nápoj lásky, Kopřivový likér či Modrý pramen. Účinky měl možnost pocítit každý, kdo se

vybraného nápoje dobrovolně napil nebo mu byl třeba i podstrčen. V osm hodin byla již zábava v plném proudu, o hudební doprovod se postaral v Hradčanech již známý DJ David a mohli jsme se tak bavit nerušeně až do pozdních nočních hodin. Velký dík patří manželům Sloukovým za uspořádání her pro děti, zástupcům hasičského sboru za technickou výpomoc, klubu SK Hradčany za poskytnuté zázemí a občerstvení a také zástupcům obecního úřadu. Bez těchto lidí by akce jistě nemohla zdárně proběhnout.

Martina Žáková ml.

Setkání seniorů

Poslední květnovou sobotu se v sále místního pohostinství sešlo přes padesát hostů na již tradičním setkání seniorů obce. Tentokrát bylo pro naše seniory připraveno malé překvapení v podobě vystoupení kouzelnického mistra pana Horáka. Ten svými triky a kouzly vzbudil nemalý údiv i úsměv na tvářích našich hostů. Po krátkém proslovu starostky následoval slavnostní přípitek a společná večeře. Volná zábava pak pokračovala především ve víru tance za doprovodu dechové kapely Pozdní sběr až do půlnoci, kdy se všichni, příjemně unaveni, rozešli do svých domovů.

Martina Žáková

Šachový turnaj

Poslední dubnovou sobotu se v sále našeho pohostinství uskutečnil nultý ročník šachového turnaje. Této akci předcházela dohoda několika nadšenců, kteří si občas zahráli šachy v místním pohostinství a rozhodli se založit šachový klub pod záštitou SK Hradčany 96. Vedení klubu se ochotně ujal pan Břetislav Vaculík, který přišel s návrhem uspořádat šachový turnaj. O výpomoc jsme požádali Přerovský šachový klub, který nám pronajal šachovnice, šachy a hodiny. Hlavním rozhodčím turnaje byl pan Filouš z Přerova. Celkem se zúčastnilo 14 šachistů, kteří hráli systémem každý s každým ve dvou základních skupinách. Do finálové skupiny postoupilo šest hráčů, skupinu útěchy tvořilo zbývajících osm. Celým turnajem bez porážky prošel pan Filouš, který však hrál mimo soutěž, protože byl jediným registrovaným hráčem. Vítězem turnaje se stal pan Jan Kubíček, na druhém místě se umístil pan Břetislav Vaculík, třetí místo obsadil otec vítěze Ota Kubíček. Skupinu útěchy vyhrál Pavel Michálek. Sponzory turnaje se stali Zubr Přerov, Hanácká kyselka, Obec Hradčany, Aleš Sigmund, ale i někteří členové šachového klubu. S pořádáním turnaje výrazně pomohl i pan

František Maceček, který přestože není členem šachového klubu, obětavě vypomohl při jeho pořádání. Všem patří náš dík. Malá zajímavost na závěr, nejmladším účastníkem turnaje byl Ladislav Sigmund, který se narodil v roce 1999, letos tak oslavil své 10. narozeniny a v turnaji za sebou zanechal tři zkušenější hráče.

Ondrej Koliba

IV. setkání obcí mikroregionu Záhoří

V sobotu 23. května se konalo už IV. setkání obcí našeho mikroregionu Záhoří – Helfštýn. Pro letošní ročník bylo organizací pověřeno Hlinsko.

Na začátku se ale musím se přiznat, že jsme jen tak trochu tušili, do čeho jdeme. Má se jednat o neformální akci, kde v netradičních disciplínách soutěží družstva jednotlivých obcí. O účast a vedení hradčanské mise nás poprosili manželé Hruškovi, vícenásobní účastníci, kteří letos nemohli. 14 dní dopředu jsme sháněli možné spolubojovníky, ale ještě ve čtvrtek večer to vypadalo, že budeme pouze tři. Na vysvětlenou: za každou obec se účastní alespoň pětičlenné družstvo. Více soutěžících však není na závalu.

V pátek v podvečer, na válečné poradě u starostky Martiny Žákovské, byly staženy rozhozené sítě a k naší úlevě všechno do sebe pěkně zapadlo. Účastníků bylo nakonec 8: Hanča a Oľas Sloukovi, Danča a Pepa Barotovi, Marťa Žákovská jun., Pavel Michálek, Aleš Vaculík, Martin Galeta, navíc jsme dostali k dispozici obecní auto spolu s řidičem Tomášem Otčenáškem. Ještě večer jsme sehnali a nachystali potřebné věci pro tradiční vaření nad otevřeným ohněm. Gril, trojnožku pro kotlík, dřevo, uhlí, kuchyňské věci, koření atd., jen po kotlíku jakoby se slehla zem. Duchapřítomně jsme ho ale vyrobili z vyřazeného hrnce a jemného železného řetězu. Uléhali jsme s dobrým pocitem a plní očekávání.

V sobotu ráno byl sraz o půl deváté před prodejnou, nakoupily se chybějící věci, přibalili jsme i obecní prapor a tradá směr Hlinsko. Tam již na nás čekalo perfektně připravené bojiště i zázemí. Vše se odehrávalo v prostoru fotbalového hřiště a místní hasičské zbrojnice. O krytém posezení, dobrotách z grilu, udírny a pitném režimu se moc rozepisovat ani nebudu. Bylo to dobré. Líbily se mi ale i dost podstatné „drobnosti“: připravené provizorní parkoviště bokem na louce, mobilní budky WC, cisterna s vodou, která v teplém dni přišla vhod k osvěžení a nakonec zcela zdarma skákací

nafukovací slon, což ocenil hlavně náš drobný nezletilý doprovod. Po setkání byla plánovaná diskotéka a večerní ohňostroj.

Ale už dost, k věci. Na hřišti jsme zabrali nám určený stan a už pokukovali po ostatních družstvech. V deset vše začalo losováním týmových triček, nafasovali jsme dvě chlazená kuřata a nějaké drobnosti. Hned začala první, samostatně hodnocená soutěž: vaření na otevřeném ohni (letos se připravovalo kuře). Způsob přípravy, recept, přílohy, zdobení, počet chodů i název pokrmu, to všechno záleželo jen a jen na fantazii soutěžících. Někde se grilovalo, jinde rožnilo, vařilo, nebo i peklo na plechu. Kuchařskou část u nás pevně vzaly do rukou naše maminy, zatímco mužská polovina výpravy se starala o výrobu polní trouby, udržování ohně, fungování grilu a potupnému škrábání brambor, česneku a cibule. Náš pokrm jsme nazvali „Jarní hradčanské variace“, což byly dvě upečená a grilovaná kuřata, na smetanovo-pivní omáčce se zeleninou a pečenými brambory, čerstvým salátem a ředkvičkami. Vypadalo to, že jsme porotu při ochutnávce natolik zaujali, že nás bedna za vaření nemine. Vyhlášena byla první tři místa, ale my mezi nimi nebyli. Sebekriticky musím přiznat, že to jinde rozjeli ve větším stylu. Nenechali jsme se však hned na začátku odradit a protože už bylo po půl jedné, svůj výtvar jsme hromadně snědli. Děly se nám jen boule za ušima, jaká to byla dobrota. Nezbylo vůbec nic.

Po přestávce byl slavnostní nástup. Každé družstvo už bylo pro lepší rozlišení oblečené do triček své barvy. Organizátoři nám popřáli mnoho zdaru a vzhůru na soutěže. Bylo připraveno 11 různých originálních disciplín. Sportovní, vědomostní, zručné i recesní. Výsledky nám zapisovali na kartičky. Někde závodili všichni, jinde jenom třeba dva zástupci. Vyhodnocovalo se umístění družstva v dané soutěži a cílem bylo celkově nejmenší součet jednotlivých pořadí.

Začali jsme chytáním pin-pongových míčků vystřelovaných z trenážeru do sítě na motýly. Musím smeknout před našimi zástupci, lítalo to všude možně a hlavně dost rychle za sebou. Prostě mazec. Pak jsme šli kopat fotbalovým míčem do děr v nafukovacím hradu. Z uznaných pokusů jsme netrefili nic, ani chlapi, ani holky. Pro naši útěchu to ale v jiných družstvech nebylo lepší. Zato při házení šipek na co největší součet jsme zabodovali vcelku dobře. Při štafetě lovení jablek ústy z lavoru plného vody jsme se vzepjali k absolutně nejlepšímu času. Následovalo dojení laminátové krávy v časovém limitu. A opět první místo, nadojili jsme největší množství. Naše dojička (viz foto přední strana) a dojiči k tomu měli údajně ty nejlepší

dědičné předpoklady. Pak bylo hledání stejných párů rukavic z velké hromady. Přebírali čtyři členové se zavázanýma očima. Vypozorovali jsme, že je dobré se navzájem nahlas domlouvat. Velice nás pobavily výkřiky přebírajících účastnic typu „Já mám tady jednu malou, hebounkou.“, nebo „Já zase hrubou, pletenou a velkou.“ Nikdo nezůstal s kamennou tváří. Tou dobrou už nás ale přijeli povzbuzovat i nadšenci z Hradčan.

Při vědomostním testu z historie a zajímavostí jednotlivých obcí jsme něco věděli, něco ne. Nezaváhali jsme třeba při datu založení našeho mikroregionu, netrefili zase nadmořskou výšku parkoviště na Helfštýně, ale uhádli Dolnoněčtický potok. Já si alespoň odnesl, že obcí v našem mikroregionu je 14.

Po prvním kole soutěží jsme si nedočkavě sčítali pořadí v „mezičase“ a zatím to vypadalo moc dobře!!

V další várce disciplín jsme ochutnávali pět různých pokrmů se zavázanýma očima a zacpaným nosem. Komu by nedělalo problém poznat vařenou rebarboru? Vcelku kluci ale zabodovali. Zato při poznávání filmových hlášek jsme si hodně věřili. Ale ouha, dvě méně známé věty z „Kolji“ nás připravily o plný počet bodů. Vy byste asi uhodli: “Krávy zelený, nenažraný!“. Zato „Viky, ty máš ale péro!“ jsme zařadili bezpečně.

A to už nás čekalo popletené kolo. Tady si Hlinští vyloženě vyhráli. Dva bicykly. Ten první, zákeřnější, měl řídítka upravená tak, že přední kolo vám zatočilo přesně naopak, než čekáte. Cíl ujet co nejdelší vzdálenost končil maximálně na dvou metrech, a to u těch nejlepších. Normálně vás kolo nekompromisně stáhlo k zemi metr od startu. Všechny snahy, že budete tahat za řídítka opačně, zůstaly jen teorií. Prostě šlápnete a ležíte: Tak toto ne!! U druhého stroje to bylo lepší, i když na první pohled vypadal mnohem exotičtější. Přední i zadní ráfky byly vypleteny excentricky, takže jízda spíše připomínala krocení splašeného velblouda, jak se kolo pod vámi houpalo nahoru a dolů. Korunováno to bylo pedály, které nebyly klasicky proti sobě, ale vedle sebe, takže jste si navíc připadal jako mořský koník. A celé to bylo natvrdo do „furtšlapu“. Projet s tímto nesmyslem trasu tam a zpět, včetně zatáčky, trefit se mezi kužely a ještě k tomu na čas do štafety, to chtělo už notnou dávku odvahy. Jo a taky to nemělo brzdy. Přesto jsme vyvázli bez zranění a ještě dobře zabodovali!

Nakonec byla ještě jedna hromadná, zcela zvlášť vyhodnocená soutěž „Vzhůru do barev!“. Úkolem družstva bylo v časovém limitu 4 minut navléct na svého kapitána co největší počet kusů oblečení obsahující barvu týmových triček, u nás tmavě modrou. Na Pavla Michálka jsme tak narvali

všechno, co alespoň modrou připomínalo. Sedm triček, tři mikiny, z toho dvě cizích kolemjdoucích lidí, bezpočet kapesníků a ponožek, batoh, kšiltovky, modré čokoládové tyčinky... No bylo toho moc, víc než čtyřicet kusů. Než na něj došla řada při odpočítávání, byl uvařený zaživa. Zato zaperlil, když z peněženky s ledovým klidem vytáhl dvě modré kreditky, několik jízdenek a tři tisícikoruny!! Vítězství v „barvách“ bylo naše!!! Růžoví s pár triky a jednou dětskou mikinou se nám zdaleka nemohli rovnat.

Ještě musím říct, že soutěže nikdo dopředu nevěděl, údajně ani organizátoři.

A to se už na centrální výsledkové tabuli dopisovaly jednotlivá umístění. Ať jsme to počítali z jednoho konce na druhý a naopak, bylo to tam. Bedna a navíc ta nejvyšší!!

Závěrečný nástup, děkovačky, vyhlášení. A protože jsme neměli nijak zásadní zakolísání, vítězný pohár letos odjel do Hradčan, kde jsme ho předali naší starostce a je vystaven na obecním úřadě.

Ale počkejte, i když jsme se samozřejmě snažili co nejvíc, a „dali do toho všechno“, o ten pohár vůbec nešlo. Jak jsem psal na začátku, že jsme někteří nevěděli do čeho jdeme, byl to nakonec velmi příjemně strávený den. Kdo chtěl, dobře se bavil a já měl ten příjemný pocit, že je to na vesnici zase nějak blíž a pospolu. Hlinským patří palec nahoru za dost dobrou organizaci. Jestli to teď čtete i Vy, členové našeho týmu, tak posílám dík i Vám, že jste bojovali jako lvi. A těm, kteří se báli jet, vzkazuji - hodte ostych za hlavu a pojedte příští rok taky! A ještě děkuji našemu úřadu za morální i hmotnou podporu, v podobě obecního vozu i příspěvku na občerstvení.

Jestli jste vydrželi tohleto moje vyprávění až do konce, tak se Vám musíme ještě trochu pochlubit. Družstva měla ještě jeden, nehodnocený úkol. Během dne složit pokřik či báseň, obsahující slova - starosta, region, pivo, potok, pohoda, soutěže. Každé družstvo svou básničku přečetlo při přebírání cen. My jsme měli dokonce dvě. Tu druhou daly dohromady Lenička Barotová s Maričkou. Naše dílo jsme hned, jak jsme se dozvěděli, že jsme vyhráli, přejmenovali na Hradčanský vítězný chorál. A tady je:

„ Záhοří – Helfštýn je nejlepší region.

Žádný jiný, jenom on!

Hradčany jsou nejhezčí,

Ať se každý přesvědčí.

Starosta nás pověřil,

My vytvořili pevný tým
Máme jeden jasný cíl:
převzít místní otěže,
vyhrát všechny soutěže!

Hradčanaáci, to jsou borci.
Kuřete si dají porci.
Pivo – víno – kořalka
naše dobrá morálka.

Jenom párkrát do roka
pijem vodu z potoka.

Jsme elita národa –
u nás vládne pohoda!“

Ořas Slouka

Návrat k domovu

Pamatuji, když Miroslav Horníček ve svém sentimentálním rozjímání o domovu řekl: *„Domov není zařizený byt, opatřený výdobytky současna. Domov je mimo tyto věci - je nad nimi, mezi nimi, domov je ovzduší, domov je radost při návratu a stesk, když jsme vzdáleni.“*

Ano, stesk po vzdáleném domovu je něco, co nelze přesně definovat. Je to jakási skrytá bolest, která, soudě z vlastních poznatků, je neléčitelná. Vrátit k domovu bychom se měli všichni. Mnozí z nás ani nevědí, že žijí životem narušující domov, že naše chování směřuje k dlouhodobé likvidaci domova. Je nutno si znovu uvědomit, co je to domov a jaké chování jej upevňuje. Komu není lhostejný domov, kdo ještě cítí zodpovědnost za svěřené dědictví našich předků, pro toho nemohou být lhostejná ohrožení domova.

Co je to domov? Tuto otázku jsem si položil nespočetněkrát a s přibývajícím věkem stále častěji. Hledal jsem odpověď a vždy, ať to bylo v různých životních podmínkách a místech, kde jsem v produktivním věku působil, vždy se mi v mysli vynořila stejná odpověď, že můj domov je moje rodná vesnička, tak, na rozhraní Záhoří a Hané, malá a milá, s krásným názvem - Hradčany.

Domov je pocit, který mne provází celý život, je to cosi zděděného po předcích, jakási povinnost k tradicím, k událostem, které jsem od dětských let prožil, na které až dosud, pokud si je ještě pamatuji, vzpomínám. A věřte, milí rodáci, že postupně, s přibývajícím věkem, defilují vzpomínky stále častěji a tak detailně, že člověk nad tím s podivem žasne. Moje rodné

Hradčany žijí se mnou a já s nimi.

Téměř denně se mi promítá zážitek a vzpomínka na moji zlatou maminku, když mne prvně vedla do hradčanské obecné školy. Bylo to na návsí, na rohu Horákova gruntu, když maminka, nepochybně na otázku někoho, odpověděla: „*No ano, je to již poslední prvňák, kterého takto vedu...*“ Ano, byl jsem poslední ze čtyř sourozenců nejmladší a proto také poslední, kterého maminka, držice za ruku, vedla prvně do školy. Maminka a já jsme šli spolu. Může být, v mém věku, krásnější vzpomínka?

Jakousi představu na tehdejší dobu mám, že současně se mnou, v roce 1931, byli jako prvňáci také Edmund Pátek, Stanislav Jemelík, Marie Zobanová, Eliška Skálová, Klotilda Doláková, zda ještě někdo víc, žel, to již v mé paměti není. Pan učitel nás, prvňáky, posadil do prvních lavic ve třídě, děvčata na levou stranu, kluky na pravou stranu od střední chodby mezi lavicemi.

Budiž mi prominuto, že tato moje vzpomínka návratu k domovu bude „o naši“ obecné škole v Hradčanech. Byl bych velmi potěšen, kdyby dříve narození „hradčaňáci“ obojího pohlaví, vzpomněli se mnou a se vzpomínkami se svěřili těm mladším a nejmladším. Věřte, že dlouhá a zasloužená existence obecné školy si to s láskou a úctou zaslouží, zejména ve srovnání se současností.

Povinná školní docházka po první světové válce byla osmiletá. V roce 1931, kdy jsem se stal žákem obecné školy, byla školní docházka rozdělena tak, že nejméně prvních pět roků školní docházky byl povinen každý hradčanský žák prožít v místní jednotřídce. Škola měla jednoho učitele a pět oddělení, pro každé oddělení byla školní výuka stanovena jako pro samostatný ročník. Pokud žák s úspěchem splnil výuku oněch pěti oddělení, měl možnost povinnou školní docházku dokončit na měšťanské škole v Dřevohosticích. Ta původně byla trojtřídní, později, někdy v polovině třicátých let, byl utvořen nepovinný jednoroční kurs, tzv. čtvrtý ročník, jakýsi náznak středoškolského vzdělání. Pamatuji, že učitelé byli povinni absolventům vykat, učební osnova byla rozšířena o výuku těsnopisu, psaní na stroji, francouzštiny, předmět „počty“ dostal název „matematika“ s počáteční výukou aritmetiky a algebry.

Vrátím se k hradčanské jednotřídce s pěti odděleními, kde jako učitel působil pan František Nádvorník. Pocházel z obce Pravčice (u Hulína), byl absolventem učitelského ústavu v Kroměříži. Vesnický život mu byl velmi blízký a známý, což bylo velké plus nejen pro školní mládež, kterou učil a vychovával, ale pro celou obec. Byl to člověk, který si zasloužil úctu u všech občanů vesnice. Byl vzorný a přísný, dbal na to, aby žáci, kteří po pěti letech pokračovali na měšťanské škole, byli vzorně připraveni. A ono to tak opravdu bylo. František Nádvorník byl člověk, který v jednotřídce s pěti odděleními, kde prvňáci začínali psát kamínkem na tabulce, vychovával vzorně své žáky nejen pro další povinnou školní docházku, ale o pro jeho životní existenci.

Na školní zahradě nás učil pěstovat zeleninu, ovocné stromky, každý školák měl možnost naučit se několika druhům očkování stromků, kompostování a vůbec vše, co vyžadovala péče o zahrady místních občanů. Byla to jeho záslužná práce navíc, která byla zejména jeho zálibou, kterou velmi ochotně a nezištně předával všem občanům, kteří o to přejvíli zájem. Byl to právem pan učitel.

A je nutné se zmínit o jeho skromnosti a pečlivosti jeho osobního života. Každý den začínal stejně. Když přišel ráno před osmou do třídy, všichni žáci povstali, pan učitel se postavil u okna vedle první lavice, a školní vyučování zahájil společnou modlitbou „Otčenáš“. Každodenní částí školní výuky byl také společný zpět některé národní písničky, které nás pan učitel naučil. A věřte, že jsme se na to všichni těšili, bez rozdílu jaký měl kdo se zpěvem úspěch.

Jednou z jeho dalších vlastností byla spravedlnost ke všem žákům. Dokázal rozeznat u každého žáka jeho schopnosti a podle toho volil také pedagogický přístup. Byl přísný, trestal každé nesplnění povinností, nekázeň a lajdáctví, ocenil dobré výsledky žáků, vzorné chování ve škole i mimo školu. U žáků měl autoritu a úctu. S panem učitelem Nádvoříkem jsem ztratil kontakt jeho odchodem na jiné působiště, vzpomínky na něj jsou trvalé. A já jsem přesvědčen, že i to je součást mého návratu k domovu.

Můj trvalý pobyt v Hradčanech skončil nástupem na základní vojenskou službu. A byla to opět moje maminka, která mne, 1. října 1947, s pláčem vyprovodila před vrata mého rodného domu. Oba jsme plakali, jako bychom tušili, že je to rozloučení s rodným domem. A jak budoucí situace prokázala, byla to skutečnost. Bylo to opravdu rozloučení jen s rodným domem, nikoli však s domovem, kterým navždy zůstala moje milá rodná vesnička Hradčany. V mém srdci byly a jsou dosud dvě nesmazatelné vzpomínky - maminka a rodná vesnička.

Často v mém věku srovnávám poznatky získané životními zkušenostmi se současným děním kolem sebe. Domov je jako strom, který vyrostl ze semene. Návrat k domovu považuji jako návrat k situaci, ve které lidé domov ctili, zachovávali a bojovali za něj. Nové dějství už má jiné kulisy. Zmizela pravidla, vitalita a schopnost reprodukce přírody a jistota člověka se ocitá na pokraji zhroutilí. Strom bez kořenů neroste, společnost bez pohledu na své dějiny je v rozpadu. Občanská společnost je nedílnou součástí domova. Pokud je ohrožena, je ohrožen i domov.

Ing. Oldřich Tihelka, rodák obce

Věděli jste, že ...

... o historii obce se můžete dočíst ve dvou kronikách, jedna vyobrazuje život na vesnici mezi lety 1957 - 1963, druhá, kronika obecné školy,

nastiňuje situaci v hradčanské škole od roku 1892 až do roku 1963, kdy končí záznam v kronice. Ke kronice obecné školy je přiloženo i školní fotoalbum, které zhotovil p. Karel Vosyka, tehdejší řídící učitel. Školní kroniku, jež zachycuje 81 let činnosti školy v Hradčanech, psalo celkem 11 mužů, většinou správců školy (řídících učitelů) a ti velmi pečlivě zaznamenávali události jak školní a obecní tak i významné státní. Kronika obce Hradčan zachycuje velmi podrobně pouhý kousek historie obce, i tak ale poskytne široké spektrum informací o každodenním životě v obci i politických událostech v tehdejší Československé republice. Obě kroniky jsou uváděny shrnutím historie vesničky a vzniku jejího jména, ve školní kronice jsou pak pečlivě zaznamenány i zvyklosti lidí na přelomu 20 století.

Pamětní kniha obecné školy v Hradčanech

Školní rok 1936 - 37

V chování nebylo žádných výstřelků, jen Klotilda Doláková byla několikrát trestána za prostořekost. Docházka byla s výjimkou listopadku a února uspokojivá. Po dva jmenované měsíce vyskytovala se mezi žáky častá menší či větší nachlazení. Vážněji a několikrát byla zachlazená Božena Jemelíková, jejíž zdraví je celkem chatrné. Obdržela také na měsíc červen zdravotní dovolenou a strávila jej v legionářském domově v Bystřici pod Hostýnem. Žák Josef Vaculík si zlomil v listopadu klíční kost a měsíc nechodil do školy. Právě se dovídám, že včera si zase při hře zlomil stehenní kost a jistě si zase poleží měsíc v nemocnici v Přerově. Vzhled vnějšku školy se změnil. Bledě zelená fasáda byla vyměněna bledě žlutooranžovou. Okna a dveře byly natřeny, byly pořízeny nové okapové žlaby a roury se zeleným nátěrem.

Školní rok 1937 - 38

Tento rok byl na události takový, že i nejrychlejší novinářské zprávy byly předstihovány skutečností. Podám zde pouze chronologický obraz událostí, kterých jsme byli svědky. 21. května 1938 posláno bylo několik ročníků býv. Československé armády k mimořádnému cvičení a od toho dne stupňuje se proud dějů, které byly předehrou k podzímku 1938 a všeho dalšího. V prvních dnech září jednala vláda se zástupci Henleinovy strany SdP o poměru mezi Čechy a Němci. Do Prahy byl vyslán anglický pozorovatel lord Runcimon, který měl být zároveň „prostředníkem“ mezi oběma národy. 5. září učinil VŠdce a říšský kancléř A. Hitler první projev v Československu v Norimberku. 17. září vyhlášen výjimečný stav v Čs. Rep. 23. září jmenována nová vláda v čele s generálem Syrovým a za účasti Slováků. 1. a 2. října vyklizeno první postoupené pásmo, které bylo hned obsazeno německým vojskem. 5. října odstoupil p. prezident Dr. Edvard Beneš a v Žilině svolán sjezd sloveských autonomistů. 6. října v Žilině vyhlášena autonomie Slovenska. 28. říjen 1938 poprvé pracovním dnem. Novým prezidentem druhé Česko – Slovenské republiky „zvolen“ Dr. Em. Hácha, zatím Dr. Edvard Beneš s chotí opustil Evropu. 15. března 1939 počínaje 6 hodinou ranní je postupně obsazováno zbyvajících naše území, načež vydán

výnos o Protektorátu Čechy a Morava. Předseda slovenské vlády jmenován Dr. J. Tiso.

Školní rok 1939 - 40

Ve vyučování bylo cítit jisté výkyvy, jak už snad ani jinak nelze v době tak pochmurné, jakou nyní prožíváme. Pro nedostatek uhlí prodlouženy pololetní prázdniny až do konce února. 1. října zaveden byl prodej potravin, oděvů a obuvi na lístky. Události poslední doby přiměly náš národ k tomu, aby se těsněji sdružil a semknul, pomáhal všem ptořebným spoluobčanům, udržoval jejich zdraví a podporoval je morálně i hmotně.

Upozornění – Na základě nařízení ministerstva školství uzavírá se tato školní kronika a od počátku šk. roku se činí záznamy do nové knihy. Tato kronika musí býti zatím zapečetěna a uschována.

Úsek kroniky mezi lety 1940 – 1945 chybí (pozn. Redakce). Další zápis je uveden datem **9. květen 1945.**

Osudný den Československa – 30. září 1938 – smutný den dějin republiky, který bude zapsán v dějinách našeho národa písmem nejčernějším. V ten den došlo v Mnichově ke schůzce čtyř evropských premierů Chamberleina, Daladiera, Mussoliniho a Hitlera. Nacismus vybičoval vylhanou propagandu o sudetských Němcích do té míry, že Evropě skutečně hrozilo válečné nebezpečí. Evropad, nepřipravená na odpor výbojného nacismu, musela přinést první obět – bylo obětováno Československo, které muselo odstoupit Sudety, aby byly připojeny k říši. 30. září 1938 dověděl se všecken dobrý lid v Čechách, na Moravě i Slovensku, že byl pro tu chvíli zrazen velmocemi. Ale jeho víra v lepší budoucnost ho nikdy neopustila a vývoj budoucích sedmi let ukázal, jak nezlomně silné je heslo, že spravedlnost a pravda vždy vítězí!!

V posledním zápisu válečné školní kroniky přislíbil jsem, že stručně vylíčím naše postavení za okupace. V úvodu zmiňuji se o mnichovském diktátu a zradě. Co následovalo? Prezident Dr. E. Beneš v zájmu klidu na území republiky, odletěl týded před 28. říjnem 1938 s chotí do Anglie, aby za hranicemi všas se dal do boje za nápravdu křivdy spáchané na naší republice. Národ doma, nedbaje snah tehdejší pražské Háchovy vlády o přizpůsobení se nepříteli, začal tiše revoluci kladením květin k pomníkům připomínajícím náš velký boj za svobodu v první světové válce. Uběhlo několik málo měsíců a přišel 15. březen 1939 a s ním zabrání zbytku Československa. Tímto dnem přišel do našich zemí nejhnusnější teror všech dob, nejhroznější národní a politická persekuce, nastalo údobí bezmezného utrpení a kulturního mrzačení, ale i šest let největšího heroismu, bezpříkladné obětavosti, národní pospolitosti a vlasteneckého nadšení v českém národě. V těchto nejtežších dobách s důvěrou jme pohlíželi na západ, k tomu, který převzal na sebe úkol býti strážcem odkazu Masarykova – k prezidentu E. Benešovi. Jen v hrubých rysech vylíčím, jaké byly poměry v obci v době okupace. Naši obec lze řaditi mezi nejšťastnější, které prožily tuto strašnou válku bez větších otřesů, ztrát a obětí na

životech. Jako všude, i zde byly dvojjazyčně označeny veřejné budovy a na nárožích se objevovala dvojjazyčné úřední vyhlášky. Mnoho jiných a jiných otázek by zasluhovalo, abych se o nich rozepsal. Nesporné je, že tato poslední válka nám ukázala, čeho se máme v budoucnu vyvarovat, aby se neopakovaly již nikdy dny 30. září 1938 a 15. březen 1939. Jsme opět svobodni a máme jedinou a poslední dějinnou příležitost pochopiti smysl druhé světové války. Propásneme-li tuto příležitost, je navždy veta s českým národem. Proto gestapácká zvěrstva, mučírny koncentračních táborů a všechno to bahno posledních 7 let budiž v nás zachováno jako odstrašující příklad pro budoucno. Uvážíme-li všechno dobře, co máme za sebou a slíbíme-li si, že na skutečném vzájemném přátelství národním i politickém chceme budovat nový stát, novou kapitolu českých dějin, bude-li v nás všech skutečně velké budovatelké a pracovní nadšení, opět se stane zemským rájem na pohled, ta krásná země česká, domov můj!

Školní rok 1949 – 50

Ve školním roce byly pořádány vzpomínkové oslavy významných státníků československých a sovětských, jakož i oslavy významných událostí. U příležitosti 70. narozenin gen. J.V. Stalina byla uspořádána ve škole výstava o životě a díle J.V. Stalina. Při oslavě Dne vítězství běželi žáci dne 7. května 1950 štafetu z návsi do Nahošovic. Na návsi byla toho dne uspořádána slavnost, na níž účinkovali žáci národní školy.

Školní rok 1962 – 1963

Po prožití teplých, slunečných prázdnin přišlo žactvo i s rodiči do čisté a upravené učebny, aby vyslechlo projevy k začátku nového školního roku. Uvítací projev přednesl náhodně řed. školy Jos. Ondračka, který se na den vrátil z nemocnice (žloutenka). Byli přítomni: ředitel školy, Hudec Zd, Ondráčková Zl. Za VŽ a rodiče: Tihelková Olga, Vaculíková Dobromila a Blažena, Tomčíková Mariek, Zobanová Vlasta, Klvaňová Filoména, Skálová Berta, Hradílková Marie, Klesnilová Klot., Složilová M., Jančíková Marie a Klvaňová Irena. Po celý školní rok bylo žactvo vedeno k uvědomělé kázní a socialistickému žití. Ředitel školy požíval velké důvěry u žáků a žáci velmi rádi chodili do školy. Důkazem toho jsou tyto případy. V době zastoupení ředitele školy p. Spáčilem přešla začka Vlasta Klvaňová. Když pak začal učit p. řed. Ondračka, chtěla se vrátit a chodila ve volná odpoledne do školy zde, ale rodiče ji nechtěli dát zpět. Nebo onemocněli žáci Vaculík Lumír, jindy Tihelka Miroslav. Od lékaře měli příkázáno ležet – být doma. Ale v nestřežených chvílích rodičům utekli do školy. Byli raději ve škole – jak doma (jejich vlastní slova). Dnem 1. září 1963 přestala existovat škola v Hradčanech. Ředitel onemocněl a po nemoci přešel dočasně na školu v Pavlovicích. Bývá však stále v Hradčanech. Tímto se loučí jak se školou, žáky, tak vlastně i s obyvateli Hradčan. Jako ředitel školy strávil zde plných 5 roků Občané chovali se k němu vždy velmi dobře, takže si do

dalšího působení na jiném místě ponese na Hradčany a 99 % jejich obyvatel ty nejkrásnější vzpomínky.

Poslední příspěvek p. ředitele Ondračky uzavřel Kroniku obecné školy v Hradčanech. Celkem je kronika psaná na 310 stranách a popisuje 71 školních let.

Článek připravila Martina Žáková ml.

K zamyšlení

Dnes jsme se byli s manželem projít lesem a byli jsme šokovaní stavem lesa, zejména nad přehradou. Odloedne se kolem nás přehnaly 3 motorky bez značek do lesa, kde jezdily od 16.00 do 19.00 hodin. Nevím, jestli se už někdy u nás řešila otázka vzniku motokrosového drah v lese nad přehradou.

Víme, že je těžké s tím něco udělat, ale rozhodně stojí za to alespoň uveřejnit stav lesa i právní předpisy, které se ježdění v lese týkají. Možná spousta lidí z Hradčan ani neví, jak je les motorkáři zničen. Navíc jezdí i po soukromých lesních pozemcích, ničí podrost a jezdí i v lokalitě, kde rostou chráněné rostliny, ohrožují chodce. Stálo by za to zvážit podání trestního oznámení na Policii ČR a také uvědomit Odbor životního prostředí na Magistrátu města Přerova.

Není nám lhostejné v jakém prostředí žijeme a nechceme jen pasivně přihlížet tomu, jak pár bezohledných hloupých lidí ničí životní prostředí nás všech. Jsme přesvědčeni, že se takto chovají občané Hradčan a přilehlých vesnic, protože se jedná o terénní motorky bez registračních značek, se kterými by nikdo po silnici z dálky nejel. Stálo by za to věc řešit i se starosty okolních vesnic a pokusit se věc řešit i s Policií ČR, určitě lze majitele těchto strojů zjistit.

Jana a Martin Hrbáčkovi

Co říká zákon

Podmínky pro vjezd motorových vozidel do terénu upravuje několik zákonů. Rozhodující většina území státu je pro motorová vozidla legálně nepřístupná. Vjezd do terénu je často možný jen se souhlasem vlastníka pozemku, nebo ve zvláštních případech, z nichž ani jeden nesouvisí s rekreační terénní jízdou. Terénní jízdou zřejmě pácháte přestupek, za který vám hrozí pokuta až 100.000 Kč, nebo trestný čin.

Jízda po polích, loukách a polních cestách mimo chráněná území

Právo na volný průchod přes pozemky stanoví § 63 zákona č. 114/1992

Sb. (o ochraně přírody a krajiny), nelze je však zaměňovat za právo k vjezdu na tyto pozemky.

Vjezd na pozemek umožňuje zákon č. 40/1961 Sb. (občanský zákoník) v rámci úpravy sousedského práva vlastníkům sousedících pozemků na nezbytnou dobu a v nezbytné míře, pokud to nezbytně vyžaduje údržba a obhospodařování sousedících pozemků a staveb. Jestliže došlo v souvislosti s vjezdem na cizí pozemek ke vzniku škody, je ten, kdo škodu způsobil, povinen ji nahradit.

Polní a lesní cesty jsou podle zákona č. 13/1997 Sb. účelovou komunikací. Účelová komunikace podle § 7 citovaného zákona slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků.

Jízda lesem mimo chráněná území

Vjezd motorových vozidel do lesa výslovně zakazuje zákon č. 289/1995 Sb. (o lesích). Lesem se dle § 2 zákona rozumí lesní porosty a pozemky určené k plnění funkcí lesa. Podle § 3 jsou lesem i zpevněné pozemní komunikace, tj. účelové komunikace ve smyslu zákona 13/1997 Sb. Lesní zákon v § 20 odst. 1 zakazuje v lese, tj. i na (lesních) účelových komunikacích, rušit klid a ticho a dále jezdit a stát s motorovými vozidly.

Porušení zákazu je přestupkem podle § 53 odst. 1 pís. g) lesního zákona, za který může lesní stráž nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností uložit pokutu do výše 5.000 Kč. Podle § 54 odst. 2 pís. c) lesního zákona může orgán státní správy lesů uložit pokutu až do výše 100.000 Kč tomu, kdo provádí činnosti v lese zakázané, včetně nedovoleného vjezdu a stání motorovým vozidlem. Tato pokuta může být uložena i právnické osobě.

Vedle lesního zákona i zákon č. 449/2001 Sb. (o myslivosti) v § 9 zakazuje plašit zvěř, a to jakýmkoliv způsobem. K zastavování vozidel je oprávněna myslivecká stráž.

Zdroje: JUDr. Roman Kočí, Účelové komunikace a jejich právní ochrana, Veřejná správa 35/2006; Ekologický právní servis; server Cykl.cz.

Připravujeme pro vás

Na konci měsíce června a v červenci se mohou vaše děti zúčastnit několika akcí, které zpestří jejich volné prázdninové dny. Pro bližší

informace kontaktujte Hanku Sloukovou (dům č.p. 73) , z jejíž iniciativy tyto volnočasové aktivity vycházejí.

V **úterý 7.7.** proběhne turistický výlet z Trojáku na Hostýn (možno jít i z Tesáku)

Ve **čtvrtek 9.7.** se můžete vypravit na hrad Sovinec

V **úterý 14.7.** se můžete zhlédnout hrad Štramberk, součástí výletu bude i výstup na rozhlednu na Bílé hoře, návštěva sladkovodního akvária, kostela sv. Jana Nepomuckého, botanické zahrady ve vápencovém lomu a jeskyně Šipka.

Ve **čtvrtek 16.7.** můžete jet shlédnout zámek Kunín

Kalendář akcí

Červenec

- ◆ 25. 7. Velký turnaj v malé kopané

Srpen

- ◆ 8.8. Společenské odpoledne na Výletišti
- ◆ 28.8. Ukončení prázdnin s velkým táborákem pro všechny

Společenská rubrika

Významné jubileum si v měsíci duben, květen a červen připomněli tito naši spoluobčané:

65 let

Marie Školoudová

70 let

Marie Doležalová

75 let

Marie Tomčíková

Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví, osobní štěstí a životní optimismus.

Pokud si nepřejete být mezi jubilanty uveřejnění, nahlaste to prosím předem na obecní úřad.